

دوستی خاله خرسه با ورزش

کمیته بین‌المللی المپیک طرحی را اجرا کرد که طبق آن ورزشکاران مستعد و آینده دار در رشته‌های مختلف با دریافت ماهانه ۵۰۰ دلار از این کمیته بورسیه شوند تا بتوانند با تمرکز بیشتر به تمرین بپردازند و رکوردهای خود را ارتقا دهند.

به گزارش سایت خبری پرسون، داود مختاریانی در یادداشتی نوشت: کمیته بین‌المللی المپیک طرحی را اجرا کرد که طبق آن ورزشکاران مستعد و آینده دار در رشته‌های مختلف با دریافت ماهانه ۵۰۰ دلار از این کمیته بورسیه شوند تا بتوانند با تمرکز بیشتر به تمرین بپردازند و رکوردهای خود را ارتقا دهند.

بر همین اساس ابتدای سال کمیته ملی المپیک طبق سهمیه ورزش ایران نام ۱۵ ورزشکار را به کمیته بین‌المللی المپیک اعلام کرد تا زیر پوشش این طرح قرار بگیرند.

این ورزشکاران عبارت هستند از: محمدرضا گرایی و امیرحسین زارع از کشتی، جواد فروغی و فاطمه کرمزاده از تیراندازی، الهام حسینی و علی داودی از وزنه‌برداری، نازنین ملایی از قایقرانی، سمیه یزدانی از دوچرخه‌سواری، علی پاکدامن از شمشیربازی، دانیال شهبخش از بوکس، رضا علیپور از صخره‌نوردی، مهدی احمدکهنی از ژیمناستیک، ریحانه مبینی از دوومیدانی، مهلا مومن‌زاده از تکواندو و مهرشاد افق‌ری از شنا.

نکته عجیب این است که در ماه‌های گذشته کمیته ملی المپیک معادل ریالی ۵۰۰ دلار را به حساب ورزشکاران واریز کرد آن هم با ارزشی ۲۸ هزار و ۵۰۰ هزار تومان!

یعنی برای هر ورزشکار ماهانه ۱۴ میلیون و ۲۵۰ هزار تومان که تفاوت فاحشی با دلار بازار آزاد دارد.

سؤال اینجاست که چرا چنین اقدامی صورت گرفت در حالی که انتظار این بود که علاوه بر مبلغ پرداختی کمیته بین‌المللی المپیک، تشکیلات ورزش کشور مبلغی را هم از طرف خودش به آن اضافه کند؟

همه این ورزشکاران پتانسیل کسب مدال در میادین بین‌المللی را دارند و اگر هم مدال کسب نکنند فعالیت آنها در رشته ورزشی مربوطه باعث ایجاد انگیزه در بین سایر ورزشکاران و رونق آن رشته ورزشی خواهد شد.

چطور ممکن است وقتی در پرتاب دیسک برای تمرینات احسان حدادی که از دوران اوج خود فاصله گرفته است هزینه بسیار بالایی پرداخت می‌شود، آنگاه برای ورزشکاران بورسیه چنین اقدامی می‌کنند؟

با یک حساب سرانگشتی معلوم می‌شود که اثرات منفی این کار بسیار بیشتر از نفع مالی آن است چرا که به ورزشکار این حس القا می‌شود که حقش ضایع شده است و ذهن او را درگیر این موضوع می‌کند و تمرکز لازم برای تمرین را از دست می‌دهد، در حالی که هدف از پرداخت این مبلغ کمک به تمرکز بیشتر ورزشکاران بوده است.

مابه التفاوت این مبلغ برای تشکیلات ورزش رقم بسیار اندکی است اما برای ورزشکاران رقم قابل توجهی خواهد بود.

خبر خوب اینکه در آخرین جلسه هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک تصویب شده است که این اشکال رفع و مابه التفاوت مبلغ مذکور به حساب ورزشکاران واریز شود، ولی این نگرانی هنوز هست که آیا در حوزه مدیریت ورزش، در مواردی که محسوس نیست و رسانه‌ای نمی‌شود هم این چنین بی منطق تصمیم‌گیری می‌شود؟

کسانی که این گونه به ظن خود برای حوزه ورزش درآمدزایی می‌کنند عملکردشان در واقع دوستی خاله خرسه با ورزش است.

منبع: اطلاعات